

[Søren Jensen (Elasseris).]

havde virket i praksis, inden vi tog loven op til en større revision. Det er venstres opfattelse, at denne lovgivning må ses i sammenhæng med andre landbrugslove, bl. a. loven om unge landmænds etablering. Jeg ved, det sidste har været drøftet inden for EF, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvor vidt man er nået med disse drøftelser i EF.

Når venstre lægger så megen vægt på de unges etableringsmuligheder, er det, fordi tilgangen af unge til landbruget og deres forbliven ved landbruget i de fleste tilfælde i dag er forbundet med muligheden for og forventningen om at få eget landbrug. En anden ting er, at det er en kendt sag, at det er de unge landmænd, som skaber de mest effektive landbrug med en større produktion, ikke alene til gavn for sig selv, men i lige så høj grad til gavn for samfundsøkonomien.

Endvidere lægger venstre megen vægt på at bevare selvejet som den almindelige besiddelsesform i landbruget. Samtidig finder venstre, at det er af stor betydning, at ejendomsretten følger den erhvervsmæssige interesse. Derfor kan vi ikke uden videre støtte det foreliggende forslag, som ingen anvisning giver på, hvordan man vil støtte den unge landmand i bestræbelserne på at få sit eget landbrug.

Venstre stemte ikke for den gældende lov, da den blev vedtaget i juni 1973. Vi fandt, at der var upåkrævede indskrænkninger på en række områder i det daværende forslag, og vi var ikke tilhænger af bopælspligt inden 6 måneder efter købet. På disse områder er vi stadig af samme opfattelse. Efter gældende lov kan personer, der tager jordbrug som hovederhverv, og som tager fast bopæl på landbruget, frit erhverve op til 2 landbrugsejendomme, forudsat at disse lovligt kan drives sammen.

Formålet med disse bestemmelser var, som landbrugsministeren før var inde på, at imødegå spekulation og samtidig dæmpe pristigningerne på landbrugsejendomme til gavn for landmænd i almindelighed og de unge landmænd, der skal etablere sig, i særdeleshed. Denne hensigt og dette formål var der, som ministeren sagde før, bred tilslutning til, da loven blev ændret i 1973. Hvorvidt forventningerne til loven er blevet

indfriet, kan der være delte meninger om, og det kan vi eventuelt se på i udvalget.

Jeg har hæftet mig ved forslagsstillernes bemærkning om, at man ønsker andre ændringer i landbrugsloven end dem, man her foreslår, men mener, at disse bedst kan drøftes i forbindelse med et selvstændigt forslag. Det står mig lidt uklart, hvad man mener med disse bemærkninger.

Men venstre er af den opfattelse, at vi trods alt må have lidt større erfaringsmateriale, før vi reviderer en så omfattende lovgivning som denne. Vi mener heller ikke, det vil være rigtigt at gøre det forud for bebudelse af et udvalgsarbejde, som vi hørte fra landbrugsministeren for et øjeblik siden.

Det er vort grundsynspunkt, at det må være folketingets og regeringens opgave at sikre, at vor landbrugsjord bliver brugt til det primære formål: at drive landbrug, og at det er muligt for dets udøvere at leve deraf.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, kan venstre ikke tiltræde forslaget i den foreliggende skikkelse, men vi vil gerne være med til at drøfte denne lovs fremtidige udformning. Kan vi finde frem til bedre regler, som kan samle den fornødne tilslutning, vil vi gerne være med til at gennemføre dem, men som tidligere nævnt mener venstre også, at denne lovgivning bør ses i sammenhæng med andre landbrugslove.

Ove Jensen (FP):

Som det allerede er blevet nævnt i debatten i dag, har fremskridtspartiet to gange tidligere fremsat lovforslag, der har haft samme sigte som det forslag, der nu er fremsat af det konservative folkeparti. Derfor kan vi naturligvis støtte dette lovforslag, idet vi fremdeles er af den opfattelse, at de to helt urimelige bestemmelser, der blev indført i loven om landbrugsejendomme i august 1973, skal fjernes hurtigst muligt.

De bestemmelser går som bekendt ud på, at man for at kunne erhverve en landbrugsejendom inden 6 måneder skal tage bopæl på ejendommen, og, hvad der er endnu værre, at man også for ejendomme over en vis størrelse skal have landbrug som hovederhverv.

Fremskridtspartiet går i modsætning til de fleste andre partier ind for størst mulig frihed for den enkelte borger, og vi finder det